

□

Ve dnech 23. a 30. dubna 2007, se uskutečnila **Hlavní klubová soutěž Českého Klubu Kinoamatérů** – videoklubu Praha, soutěž filmů bez časového a žánrového omezení.

Přihlášeno bylo 15 filmů od 10 autorů. Z toho byly 3 filmy rodinné, 3 reportáže, 5 dokumentů, 2 klipy a 2 hrané. Nejkratší film trval 3 minuty, nejdelší 15 minut.

Porota ve vzácné shodě vyhodnotila tyto filmy :

- 1. NENÍ DOBRODRUH JAKO ... , MUDr. František Dedek**
- 2. VYŠEHRADSKÁ ZASTAVENÍ, Milan Haškovec**
- 3. OBYČEJNÝ PŘÍBĚH , Eva Benešová**
- 4. KDYŽ NA KOLE.... , Václav Fořt**
- 5. TVÉ FOTO, Igor Goryunov**

Porota pracovala ve složení :

Josef Jíša, hudebně zvukový expert ; Vladimír Vaníček, člen ČKK ; Josef Košař, filmový režisér.

Každý autor obdržel účastnický list, vítězové diplomy a věcné ceny.

Vzhledem k rozmanitosti žánrů a poměrně vyrovnané kvalitě soutěžních filmů, významnou roli bude mít volba námětu a jeho společenské uplatnění.

A teď krátce k jednotlivým filmům :

1. GRATULACE – prof. Jaroslav Vlasatý. Délka 7 minut, hraný.

Jaroslav Vlasatý vymyslel, zhudebnil a za pomoci Pavla Vrbaty natočil jakousi filmovou recesi k oslavě 60tých narozenin naší animátorské jedničky Jaroslava Nykla.

Je s podivem, co se mu tam všechno vešlo. Jedna slečna nebezpečná a pak od praxinoskopu Émila Reynauda k Cinématographu bratří Lumiérů a dál k vlastní animační tvorbě Jaroslava Nykla až po závěrečný přípitek. Režijně a herecky na úrovni ve stylu recese. Originální bylo, že oslavný komentář nebyl odrecitován, ale krásně vyzpíván tou lepou děvou.

2. VZHŮRU K OBLAKŮM – Zdena Vostárková. Délka 9 minut, rodinný.

Panečku, to je přece něco, dostat k narozeninám jako dárek let balonem. Škoda, že to všechno dění kolem je zobrazeno jen sporadicky a zúžilo se to jen na sledování ubíhající krajiny pod balonem, nepřetržitě provázený vysvětlujícím komentářem, kde se právě nacházíme. Takto to zůstává jen na úrovni osobního, byť i velmi emočního zážitku.

3. 125. VÝROČÍ SDH – Antonín Ečer. Délka 14 minut, reportáž.

Stopětadvacáté výročí Sboru dobrovolných hasičů v Kněžicích je bezesporu záslužné dílo. Kameraman stihl snad úplně všechno a to byl úkol nesnadný. Proto třeba záběry z hasičského cvičení vycházejí poněkud stereotypně, protože se nedalo měnit stanoviště kamery – nebo snad dalo? – Některé řečnické projevy vyšly trochu uspěchané, ale to je možná stříhem. Kamera je na solidní úrovni, až na některé transfokace. Hezké jsou prostřihy dětí a diváků a záběry historické výzbroje. Ještě by to chtělo upravit komentář a je to pohledné dílo.

Škoda, že se autor soustředil jen na samotnou akci a nevyužil možných předtáček a dotáček, které by film ještě obohatily. Asi by to bylo příliš náročné.

4. OBYČEJNÝ PŘÍBĚH – Eva Benešová. Délka 9 minut, dokument.

Dokument o starém pánovi, který opouští domov a všechno to co činí domov domovem, loučí se s jedinou příbuznou bytostí, s celým svým dosavadním životem a odchází do domova důchodců.

Je to další sonda do lidské duše, oblíbeného žánru paní Benešové. Toho pána asi známe z dřívějšího filmu paní Benešové jako kronikáře. Kamera je věčná, se smyslem pro drobnokresbu prostředí v detailech. Stříhově je ten film až příliš zkratkovitý. Vzhledem k obsahu by to chtělo místy nostalgicky trochu pozdržet.

Obsah filmu má silný emoční náboj a třetí místo v soutěži.

5. NENÍ DOBRODRUH JAKO – MUDr. František Dedek, Délka 11 minut, dokument.

Velice dobře udělaný dokument z lékařského prostředí formou dialogu autora se zakladatelem urologického oddělení v Motolské nemocnici, doktorem Kawaciukem. Film má působivé záběry a ve vzpomínkách na mladá léta nechybí ani černobílé retrospektivní záběry z hokeje. Titulek je poněkud kontroverzní. Technicky a zvukově na úrovni. Obsadil první místo v soutěži.

6. NÁŠ HONZÍK – Eva Benešová. Délka 11 minut, rodinný.

Hodnotný rodinný dokument o chlapci, který od útlého dětství se musel naučit žít s vrozenou nemocí diabetes mellitus, tedy s cukrovkou. Jak si měřit obsah cukru v krvi glukometrem, jak si píchat insulin a tak dále. Vzdor tomu všemu žije plnohodnotným životem, sportuje, jezdí na kole, cvičí karate a ještě se dobře učí.

Dobře názorně natočeno, i když trochu popisně. Při ukázce užívání glukometru tam chybí výsledný odečet.

7. TVÉ FOTO – Igor Goryunov. Délka 4 minuty, klip.

Hudební klip na známou píseň Járy Kohouta „Já bych chtěl mít tvé foto.“ Dobře vymyšlený vtipný příběh, dobře zahrané, výborný playback s úsměvnou atmosférou. Duo Goryunov par excellence. V soutěži jako pátý.

8. ČENDA MÁ NOVÉ LETADLO – Jiří Ployer. Délka 15 minut, dokument.

Vzpomínky party nadšenců na mladá léta strávená na letišti nám autor dokumentuje v zajímavých záběrech, ale rozhovorům účastníků je špatně rozumět a komentář nemluvíme jen sami pro sebe. Co takhle zavřít oči a chvíli ho poslouchat?

9. MATĚJ – Zdena Vostárková. Délka 14 minut, rodinný.

Typicky rodinný film o narozeninách mladého houslisty. Pro řadového diváka je dosti dlouhý. Záběry z koncertního vystoupení snímané z jednoho místa působí stereotypně. Chce to prostřihy. Rovněž narozeniny, to chce rozehrát, ne jen popisné, schematické gratulace, které by tu monotónnost zpestřily.

Ale i tak je to cenný rodinný dokument.

10. FÓROVÝ FILM – Milan Haškovec. Délka 8 minut, hraný.

Série nafilmovaných vtipů. Film má hezké titulky, jednotlivé scénky jsou hezky zahrané, ale poenty nezabraly. Ony ty vtipy jsou pouze odvyprávěné. Inu, dělat legraci není sranda.

11. KDYŽ DŘE JAKO KŮŇ – Václav Fořt. Délka 3 minuty, reportáž.

Je to z delšího filmu stříhově zaměřeno jen na úsilí koně při stahování poražených stromů z lesa. To se díky hezkým záběrům povedlo, ale na zakončení tam chybí aspoň jeden záběr na svezené dřevo na důkaz toho, že ta dřina není marná, když už dře jako kůň. Jinak tomu nerozumím, při svém vzdělání. Proč tam je to KDYŽ ?

12. VYŠEHRADSKÁ ZASTAVENÍ – Milan Haškovec. Délka 14 minut, dokument.

Staromilecky musím tento film pochválit. Je natáčen podle scénáře, má klidnou kameru, záběrově na úrovni, věcný, srozumitelně přednesený komentář a vhodně volenou hudbu. Ta sice podle našeho hudebního experta pana Jíši není vždycky v rytmickém souladu s obrazem, i když ten komentář místy nesedí, zakolísá, ale vzdor tomu je to dobře uděláno. Takže druhé místo v soutěži získal po právu.

13. AERO TOUR SÁZENÁ – Václav Fořt. Délka 10 minut, dokument.

Činnost leteckého klubu je zachycena řadou poutavě ztvárněných záběrů s vhodnými prostřihy a má hezký, logický konec. Je to dílo zkušeného autora.

14. PŘÍHODA JEDLIČKY – Václav Jágr. Délka 5 minut, klip

Hudební klip o vánoční jedličce, hezky vymyšlený, hezky udělaný a dětmi hezky zahráný a nazpívaný, prostě idylka. Ale ten úvodní předfilm, jako film o filmu, jak to vzniklo, to se k té idylce vůbec, ale vůbec nehodí.

15. KDYŽ NA KOLE TAK Z KOPCE – Václav Fořt. Délka 12 minut, reportáž

Atraktivní reportáž z mistrovského závodu horských kol v jízdě z kopce. Tak tady se autor vydováděl. Zde uplatnil své bohaté filmařské zkušenosti a pohotovost s jakou to všechno zvládnul. To tedy klobouk dolů a adrenalin vzhůru. Prudké starty, zatáčky, spurty, skoky i zpomalené šlapání do pedálů a zběsile rychlá jízda a dokonce i ty držkopády, to vše mistrovsky zachycené. Čtvrté místo v soutěži.

Za porotu Josef Košař – ČKK